

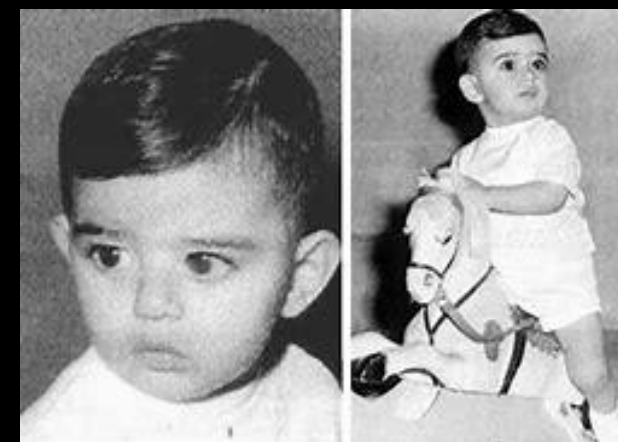

Andrea Bocelli

Bartosz Dimitrov, Krystian Lisiecki

NARODZINY

Andrea urodził się w rodzinie Alessandro i Edi Bocellich. Lekarze radzili jego rodzicom, aby dokonali aborcji, ponieważ zgodnie z wynikami badań przewidywali, że Bocelli urodzi się z niepełnosprawnością. Od urodzenia Bocelli miał problemy ze wzrokiem, zdiagnozowano u niego wrodzoną jaskrę. Decyzja matki o urodzeniu i odrzuceniu sugestii lekarza stała się dla niego inspiracją do opowiadania się przeciw aborcji. Bocelli dorastał na swojej rodzinnej farmie, gdzie sprzedawał maszyny rolnicze i robił wino w małej wiosce La Sterza, frazione Lajatico, Toskania, Włochy, około 40 km na południe od Pizy. Matka Bocelliego i młodszy brat Alberto nadal mieszkają w domu rodzinnym. Ojciec Bocelliego zmarł w 2000 roku

MŁODOŚĆ

→ Jako młody chłopak Bocelli wykazał wielką pasję do muzyki. Jego matka powiedziała, że muzyka jest jedyną rzeczą, która go cieszy. W wieku 6 lat Bocelli rozpoczął naukę gry na fortepianie, a później uczył się gry na flecie, saksofonie, trąbce, puzonie, gitarze i perkusji. Następnie, gdy jego niania, Oriana, dała mu pierwszą płytę Franco Corelliego, Bocelli zaczął myśleć, by zostać tenorem. Mając siedem lat, był w stanie rozpoznać słynne głosy tamtych czasów i próbował je naśladować. W wieku dwunastu lat doznał wylewu krwi do mózgu, kiedy grał w piłkę nożną, w wyniku czego całkowicie utracił wzrok.

Pierwsze Sukcesy

Ma n'atu sole
cchiu' bello, oi ne'
'o sole mio sta
nfronte a te!

→ **Bocelli spędzał czas na śpiewaniu. Pierwszy koncert dał w małej wiosce niedaleko miejsca, w którym się urodził. W wieku 14 lat wygrał swój pierwszy konkurs piosenki, Margherita d'Oro w Viareggio, gdzie wykonał piosenkę „O sole mio”. Porwał serca wszystkich zgromadzonych na sali, w której odbywał się konkurs. Wygrana dała mu nadzieję na to, że muzyka będzie tym, czym będzie zajmował się w przyszłości**

Studia i Nauka Śpiewu

→ Po skończeniu szkoły średniej w 1980 r. studiował prawo w Pizie. Po ich ukończeniu przez rok odbywał praktykę prawniczą. Zarabiał wtedy, grając wieczorami w barach na fortepianie i śpiewając. Jego wuj zapraszał znawców, aby wysłuchali jego śpiewu i ewentualnie pomogli mu w rozwoju kariery śpiewaka operowego. Niestety wielu z nich kierowało w stronę Bocelliego słowa krytyki, zważając głównie na jego chorobę. Pewnego dnia mężczyzna strojący fortepian, na którym grał Andrea, zwrócił się bezpośrednio do niego, mówiąc, że z takim głosem nie powinien "marnować się" w barach, lecz powinien śpiewać w operze. Zaproponował mu spotkanie z nauczycielem śpiewu, który pracował z samym Franco Corellim, żeby się z nim skonsultował, by ten doszlifował jego głos do perfekcji. Po rozmowie przyjął go na lekcje, zaś niespodziewanie zakazał mu śpiewania i ćwiczenia głosu w domu. Jedynym miejscem, gdzie mógł to robić, były jego lekcje. Nauczyciel mówił Bocelliemu, że jeśli będzie potrafił osiągnąć absolutną ciszę zostanie wielkim tenorem. Po wielu lekcjach, pełnych wyczerpujących ćwiczeń, głos Bocelliego był na tyle wspaniały, że zadzwonił do niego sam Zuccherò Fornaciari, by zaśpiewał z nim w zastępstwie za wielką gwiazdę operową tamtejszych lat - Luciano Pavarottiego. Bocelli przyjął propozycję...

Pierwsze Problemy i Dni Pełne Niepewności

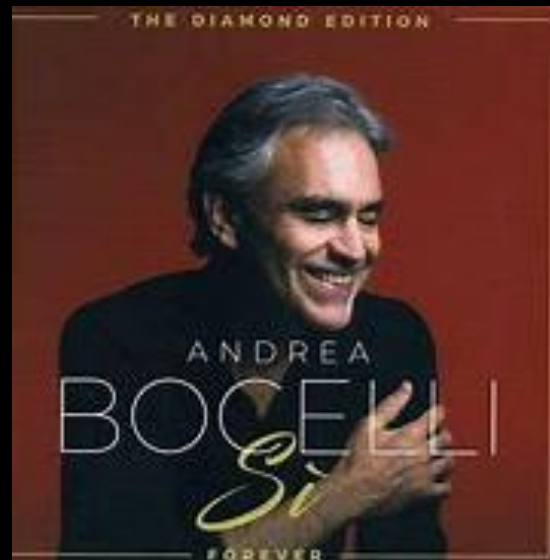

→ ...Po telefonie od gwiazdy Rocka Bocelli był pewien, że to start jego wielkiej kariery. Niestety telefon od Zucchero dotyczący szczegółów odnośnie występu długo się nie pojawiał. Bocelli w swojej typowej ciszy tracił nadzieję, że odniesie tak potężny sukces. Nawet wizyta u agenta Zucchero nie spowodowała zmiany, wręcz przeciwnie. Poinformowano bowiem, że Pavarotti ma się już dobrze i nie potrzebuje zastępstwa. Bocelli wraz ze swoją żoną, z którą wziął ślub po pierwszym telefonie od gwiazdy, nie oczekiwali już żadnej niespodzianki. Pewnego dnia Andrea, siedząc w domu, usłyszał dźwięk telefonu. Zniechęcony wcześniejszą sytuacją, nie miał zamiaru odbierać. Odebrała więc jego żona. Usłyszawszy głos Zucchero w słuchawce od razu zawołała męża. Ten słysząc o tym, że trafia mu się kolejna szansa, był tak szczęśliwy, że nawet nie zrozumiał, co dokładnie powiedział Fornaciari. Niedługo później w roku 1992 wystąpił wraz z Zucchero, śpiewając z nim debiutancką piosenkę "Miserere".

Kariera Bocelliego Po Debiucie

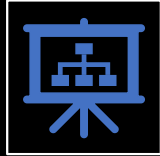
→ Po występie z Zucchero kariera Bocelliego bardzo się rozwinęła. W swojej kolekcji ma 16 albumów (dane z 2018). Sprzedał ponad 85 milionów płyt, co czyni go jednym z niewielu, którym udało się coś takiego osiągnąć. Wiele dzisiejszych gwiazd brało przykład z tego włoskiego tenora. Przykładem tego jest baryton z zespołu "Il Volo" Gianluca Ginoble. Andrea wiele razy grał głównych bohaterów w znanych operach, np. w operze "Andrea Chenier" grał samego rewolucjonistę francuskiego Chenier'a, w operze "Tosca" grał Mario Cavaradossiego. Jest uznawany za jednego z najwybitniejszych muzyków na świecie. Mimo swojej niepełnosprawności, nauczył się płynnie grać na ponad 10 instrumentach. Świetnie odnajduje się również w świecie popu. Śpiewa z wieloma słynnymi popowymi piosenkarzami, takimi jak: Ed Sheeran, Celine Dion czy Josh Groban. Jest również wielkim fanem piłki nożnej. Śpiewał na meczu Leicester City z Evertonem. Jest dowodem na to, że nie ma rzeczy niemożliwych. Wielu może uznać go za przykład, i gdy przychodzą trudne chwile, wspomnieć Jego trudne przeżycia.

Nagrody i Wyróżnienia

Andrea Bocelli jest zdobywcą wielu nagród i wyróżnień. Wśród najważniejszych znajdują się Złoty Glob, World Music Award, Brit Awards, Billboard Latin Music Awards, Bambi Award. Był nominowany do Emmy, Nagrody Grammy i Latin Grammy Awards.

W 2006 roku został odznaczony Orderem Zasługi Republiki Włoskiej (Grande Ufficiale Ordine al Merito della Repubblica Italiana), natomiast w 2009 Orderem Zasługi Duarte, Sáncheza i Melli (Dominikana) za wkład w międzynarodową kulturę i sztukę.

W 2010 roku jego gwiazda znalazła się w Hollywood Walk of Fame.

Cytaty Bocelliego:

- „Śpiew Opery jest pod każdym względem nieocenionej wartości; prawdziwe dziedzictwo dla całej ludzkości, które zostało osiągnięte przez stulecia studiów, prób, lotów ducha.”
- „Dla mnie jazda na rowerze dwukołowym była bardzo ryzykowna. Odliczanie pociągnięć pedałów przed zakrętem i uczenie się dźwięków dochodzących z budynków, trawy i ramy wspinaczkowej sprawiło, że wszystko to zmieniło się w podstawowe przetrwanie i upewniło się, że nie trafiłem do czołówki w piaskownicy.”
- „Kiedy słyszę, że młodzi ludzie przychodzą do teatru po raz pierwszy, aby słuchać opery, jestem bardzo szczęśliwy. Ponieważ to samo przydarzyło mi się jako dziecku. Kiedy po raz pierwszy usłyszałem tenorowy głos, od razu zakochałem się w tej muzyce.”

*Informacje pochodzą z internetu oraz z filmu "Muzyka Ciszy"
inspirowanego książką Andrea Bocelliego "La musica del silenzio".*

*Dziękujemy za obejrzenie i mamy nadzieję, że prezentacja, niektórym
pomocze i doda **WIARY W SIEBIE !** Nam dodała:)*